

Informace o předběžném uzavření hromadné stížnosti na údajné porušení pravidel EU v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci ze strany Litvy

Referenční číslo: CHAP (2022) 00390

Evropská komise obdržela velký počet stížností na údajné porušení čl. 6 odst. 5 směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci ze strany Litvy¹.

Souvislosti

Dne 11. listopadu 2021 přijal litevský parlament zákon č. XIV-620, kterým se mění články 18 a 40 litevského zákona č. I-1533 o prevenci a kontrole přenosných lidských nemocí, který platil do 1. prosince 2021, zavádějící výjimky z obecného pravidla pro platby za zdravotní prohlídky.

Po vstupu zákona č. XIV-620 v platnost platí testování zaměstnanců, kteří v případě neexistence kontraindikací odmítli být očkovaní proti chorobě, pro kterou byla na celém území státu vyhlášena nouzová situace nebo karanténa, a kteří musí být pravidelně testováni na nepřítomnost přenosné nemoci během výkonu své práce nebo činnosti, sami tito zaměstnanci nebo, na základě rozhodnutí zaměstnavatele, zaměstnavatel.

Předpisy EU v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci a možné porušení čl. 6 odst. 5 směrnice Rady 89/391/EHS

Ústředním právním předpisem EU o bezpečnosti a ochraně zdraví zaměstnanců při práci je směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci (tzv. rámcová směrnice). Rámcová směrnice se vztahuje na všechna odvětví činnosti, veřejná i soukromá. Stanoví mimo jiné obecné zásady týkající se prevence rizik, ochrany bezpečnosti a zdraví zaměstnanců na pracovišti, jakož i obecné pokyny pro provádění uvedených zásad, a ukládá zaměstnavatelům a zaměstnancům řadu povinností. Zaměstnavatel je povinen posoudit veškerá rizika, kterým zaměstnanci jsou nebo mohou být vystaveni, a stanovit z nich vyplývající preventivní a ochranná opatření s přihlédnutím k povaze činností podniku nebo závodu.

Kromě toho čl. 6 odst. 5 rámcové směrnice stanoví, že „*Náklady na bezpečnost, hygienu a ochranu zdraví při práci nesmějí v žádném případě nést zaměstnanci.*“

Vzhledem k tomu, že nový litevský zákon byl zaveden za účelem boje proti epidemiologickým hrozbám v dosud probíhající sanitární krizi jako opatření zaměřené na ochranu veřejného zdraví, nespadá do oblasti působnosti uvedeného ustanovení rámcové směrnice, které se týká především opatření přijatých zaměstnavatelem na základě posouzení rizik v podniku nebo závodě. Konkrétně to znamená, že ačkoli by nové litevské opatření mohlo nepřímo ovlivnit preventivní opatření přijatá jednotlivými zaměstnavateli na úrovni podniku/zařízení, je součástí litevské politiky v oblasti veřejného zdraví, a nikoli litevské politiky v oblasti bezpečnosti a ochrany zdraví při práci, neboť dotčený litevský zákon se zabývá prevencí a kontrolou přenosných nemocí.

Útvary Komise se domnívají, že povinnost zaměstnanců předložit doklad o očkování proti přenosné nemoci nebo být pravidelně testován na nepřítomnost přenosné nemoci během výkonu jejich práce nebo činností nepředstavuje porušení čl. 6 odst. 5 směrnice Rady

---

¹ Úř. věst. L 183, 29.6.1989, s. 1, ve znění pozdějších předpisů.

89/391/EHS. Taková povinnost je obecným opatřením pro boj proti vážným zdravotním hrozbám a je podle všeho ukládána v širším kontextu, nikoli pouze v pracovním prostředí. Kromě toho je třeba zdůraznit, že za výjimečných okolností pandemie COVID-19 dotčené opatření skutečně řeší významnou krizi v oblasti veřejného zdraví a jako takové se nejeví jako nepřiměřené.

Útvary Komise se proto domnívají, že nedošlo k porušení čl. 6 odst. 5 směrnice Rady 89/391/EHS.

Politika veřejného zdraví

Kromě toho vezměte prosím na vědomí, že veřejné zdraví je jednou z oblastí, v nichž si členské státy stále z velké části ponechávají své vlastní legislativní a správní pravomoci. V souladu s čl. 168 odst. 7 Smlouvy o fungování Evropské unie je při činnosti Unie uznávána odpovědnost členských států za stanovení jejich zdravotní politiky a za organizaci zdravotnictví a poskytování zdravotní péče. Odpovědnost členských států zahrnuje řízení zdravotnictví a zdravotní péče, jakož i rozdělování na ně vyčleněných zdrojů. Zejména pokud jde o politiky očkování proti onemocnění COVID-19, Evropská komise objasnila, že *„společný přístup EU bude vždy respektovat zásadu subsidiarity a pravomoci členských států v oblasti zdravotní politiky: politiky očkování zůstávají v rukou členských států.“*²

Závěr

Útvary Komise proto dospěly k závěru, že neexistují důvody pro další řešení této záležitosti a že projednávaná věc by měla být uzavřena. Pokud však mají stěžovatelé k dispozici jakékoli nové informace naznačující, že se Litva dopustila porušení práva Unie, na které se nevztahuje výše uvedené posouzení, což by mohlo odůvodnit další přezkoumání stížnosti v souladu se sdělením Komise *„Právo EU: Lepší výsledky díky lepšímu uplatňování“*³, žádáme je, aby tyto nové informace předložili Evropské komisi do čtyř týdnů od zveřejnění tohoto oznámení. Neobdrží-li Komise do čtyř týdnů žádné nové informace, nebo pokud obdržené nové informace nepovedou k jinému závěru, věc uzavře.

---

² Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Evropské radě, Radě a Evropské investiční bance – Strategie EU pro očkovací látky proti COVID-19, COM(2020) 245 final ze dne 17. června 2020, dostupné zde: [EUR-Lex - 52020DC0245 - CS - EUR-Lex \(europa.eu\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020DC0245)

³ [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017XC0119\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017XC0119(01)).